

ees olli suur sai merri ja mārato saage.
Māggid ka eikesse pilvi māerinna ūmber,
ja kouemūrtistamisse heāl kāis nende
jalge al.

Reik need ajsad fatusid nenda noremehhe
sūddame peāle et temma kōrge heālega loja
au fulutas.

Agga issa ei lausnud sannagi. Orko
allaminnes, kitis temma laenerawad pöllud,
et nemmad wāaga armsad nāhha. Siis útles
noormees: Óige ful, issa! Agga kōrges
mācotfas olli Jummal minnul liggemal,
ja temma wāggi ja au ilmus nāhtawa-
malt.

Mis sa kōrges māc otsas nāggid ja kuul-
sid, se kihwatas kangesse so meled, wastas
issa: agga kui se nāgematta Jummal so
sūddames on, siis sa moistad ka paliast kōr-
rejki Temma wāgge, tarkusi ja heldust.

Noormees kiskus nissokõrre maast üles,
ja útles: Issa, öppeta mind sedda! Issa
wōuis kõrre kätte ja útles: Wata! iwwi-

Kest kūlwati musda ja māddanes senna; agga
temmast kasvis sesunane uus loom. Mois-
ta seit Gelle wāage kes nisuggust imme
seādust teinud! Wata! et nōddroke kōrs
touseks kōrgesse, egga katkeks, toetawad
tedda need sūlid, mis mitto tāhhele ei pan-
negi; nenda siis laenetab willi tulest aetud,
aggä kōrs ei katke mitte. Ja panne weel
tāhhele wissapead tāis iwwi, ful siis mois-
tag ka loja heldust!

7. Jumala sanna sūddames.

Kui Abraham olli jo wanna ja ellatand,
ja tunnike kāttetulli et temma piidi surrema,
kogus temma keik ommad lapsed ja laste-
lapsed ennese ūmber ja õnnistas neid. Siis
kūssisid Iisaak, temma poeg, ja Rebekka,
temma minni, temmalt ja útlesid: Issa!
sa olled matolinne olnud keik omma ello pā-
wad, ja olled mōda maad kāinud, Kalsdeast
Haran, ja Haranist Kanaani male, ja
Kanaanist Egiptuse male, ja Egiptusseit